

☞ po letech (kolika?) instalovány strhané (ukradené) parapety v severních oknech lodi... Bylo doplněno nasvětlení hlavního oltáře, proběhl restaurátorský průzkum v celém kostele. Probíhá konzultace s památkáři stran barevnosti výmalby a – dá-li Bůh – v polovině srpna by mělo nastat malování kostela.

Na začátku jsem si říkal, že do velikonoce by se to mohlo jedním vrzem stihnout... Dnes optimisticky doufám, že do vánoc stihneme instalaci varhan.

Proto chci touto cestou poděkovat – a hluboce smekám – před všemi obětavými pomocníky, kteří pomohli zaplachtovat oltáře a odnášeli a zase přinášeli mobiliář z kostela na faru a zpět... A potom třikrát vygruntovali a uklidili kostel zaprášený po práci řemeslníků, abychom mohli slavit Velikonoce ve farním kostele. Troufnu si tvrdit, že na letošní Velikonoce jsme měli kostel „nejvygruntovanější“ za posledních minimálně sedm let.

Díky vám a díky i ženám, které se starají o průběžný (i generální) úklid fary, těm, kdo se starají o zahradu a o květiny.

Za zmínku stojí i pomoc s dokončením úklidu půdy kostela Nanebevzetí Panny Marie, kdy jsme na konci dubna na zádech snosili pytle staré maltové směsi... přes dvě tuny a k tomu půl kontejneru holubinců.

Znovu si uvědomuji, že bez vašich modliteb a rukou přiložených k dílu by naše farnost nemohla žít.

Pán Bůh zaplat'!

P. Marek

MODLITBA SVĚTOVÝCH DNŮ MLÁDEŽE V LISABONU 2023

Panno Maria, která jsi vstala a spěšně ses vydala do hor za Alžbětou, veď i nás vstříc těm, kteří nás očekávají, abychom jim předali živé evangelium: Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána!

Vyrazíme rychle, bez rozptylování a zdržování,

připravení a plní radosti.

Půjdeme pokojně, protože ti, kdo mají Krista, mají pokoj a konání dobra je nejlepší způsob života.

Panno Maria, pomáhej nám, ať se nám tento Světový den mládeže stane společnou oslavou Krista, kterého vítáme ve svých srdcích, jako jsi to kdysi udělala Ty.

Ať se nám toto setkání stane časem svědectví a sdílení, bratrství a díkůvzdání, ať jsme stále otevřeni jedni pro druhé.

S Tebou chceme pokračovat na cestě setkávání, aby se celý svět shromáždil v bratrství, spravedlnosti a míru.

Pomoz nám, Panno Maria, přinášet Krista všem ve jménu Otce, v lásce Ducha Svatého!

Amen.

S církevním schválením vydala Sekce pro mládež České biskupské konference.

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

17. Neděle v mezidobí

5/2023 (№ 56)

30. července 2023

Prázdninový poločas

Uprostřed prázdnin, ve dnech 1. – 6. srpna 2023, proběhne v portugalském Lisabonu 38. ročník Světových dnů mládeže (SDM). Mottem je biblický citát z Lukášova evangelia: „*Maria se vydala na cestu a spěchala*“ (Lk 1,39). Z České republiky se na setkání s papežem Františkem a se svými vrstevníky z celého světa vypraví přes tři tisíce mladých lidí ve věku 16–30 let, které doprovodí 9 biskupů.

Celkem je přihlášeno z celého světa více než 540 tisíc účastníků ze 196 zemí a přes 20 tisíc dobrovolníků. Kromě mladých lidí se ho zúčastní také 660 biskupů, kteří budou účastníky doprovázet a připojí se k různým programům a liturgickým slavnostem.

Poslední SDM se uskutečnily v Panamě v roce 2019, v Evropě se SDM naposledy konaly v polském Krakově v roce 2016.

SDM předchází tzv. Dny v diecézi v termínu od 26. do 31. července, v rámci kterých mají poutníci z jednotlivých států společný program v jedné z portugalských diecézí. Čeští poutníci navštíví Diecézi Porto. Ubytování jim zajišťují místní rodiny, které mladým nabízí volné kapacity ve svých domech.

Modleme se (Modlitb na poslední straně novin) v těchto dnech za mládež, za její duchovní povzbuzení/probuzení a za apoštolské plody SDM.

Zároveň se ptejme (svědomí zpytujeme), jak jsme využili první poloviny prázdnin: Odpočinul jsem si? Navštívil rodinu, přátele? Přečetl jsem dobrou knihu? Přiblížil jsem se Bohu, službou Církvi a bratřím.

Požehnané léto všem váš P. Marek

KALENDÁŘ

- So 5.8. 18.00 poutní mše sv. v kostele sv. Petra v okovech v Kostelním Hlavně
- Út 15.8. 18.00 malá pout' NPM – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- Ne 20.8. 10.00 poutní mše sv. v kostele NPM ve Starých Benátkách
- Ne 20.8. – So 26.8. Ministrantský tábor v Sedlčanech (v týdnu, mše svatá nebude)
- So 26.8. 18.00 poutní mše sv. u kapličky Nanebevzetí P. M. v Hlavenci
- St 30.8. 19.00 Farní rada (po mši svaté)
- Ne 3.9. Agapé (po farní mši svaté)
- Pá 8.9. 18.00 poutní mše sv. na zámku – Svátek Narození Panny Marie
- So 16.8. 18.00 poutní mše sv. v kostele sv. Ludmily v Dražicích

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

TRANSGENDER JE NEJVĚTŠÍ PODVOD

Rozhovor s Waltrem Heyerem o lékařských omylech a finančních zájmech za transgenderovým hnutím

Tento aktivista proti hnutí za změnu pohlaví ví, o čem mluví. Walt Heyer se v čtyřiceti letech stal ženou, po sedmi letech se však vrátil k původní, mužské identitě. Po osmdesátce vidí smysl svého života v tom, aby odradil co nejvíc lidí, kteří tak jako kdysi on uvažují o změně pohlaví. V domovských USA má masivní odezvu – jak pozitivní, tak vysloveně negativní až cenzorskou. Jeho web Sexchangregret.com má vysokou návštěvnost, s prosbou o pomoc se na něj obrátily tisíce lidí, současně na YouTube byla jeho vystoupení stahována z oběhu a Heyer byl zařazen mezi význačné představitele tzv. transfobie. V USA žije na utajované adrese.

Na konci července byl hostem na letním táboře slezských luteránů u Českého Těšína. Podle stěžejní Heyerovy myšlenky je diagnóza genderové dysforie, tedy pocitu člověka, že se narodil do špatného pohlaví, chybná sama o sobě. Lidé prý hormonální terapii a chirurgické operace kvůli změně pohlaví podstupují z různých jiných důvodů. Heyerovou specialitou jsou tzv. Adverse Childhood Experiences, česky nepříznivé zkušenosti z dětství: sexuální nebo emoční zneužívání, život v rozvrácené rodině, alkoholismus rodiče, bití, oblékání do šatů opačného pohlaví (cross-dressing) a další. Relevantních ACEs je deset. V rozhovoru ponecháváme tuto anglickou zkratku, jak jí Heyer při běžné mluvě užívá.

Kolik ACEs jste u sebe objevil vy?

Tři. Když mi byly dva roky, praštila mě máma velkým předmětem. Otec mě jednou zmlátil prknem z podlahy, to mi bylo pět šest let. Zadruhé mě sexuálně obtěžoval adoptivní bratr otce, můj strýc. Zatřetí, to je nejdůležitější, mě babička obléka-

la do holčičích šatů. Byla švadlena a z nějakého důvodu si usmyslela ušít mi purpurové šatičky. Lidé většinou nechápou, že oblékat kluka do dívčích šatů a rozplývat se pak nad tím, jak rozkošně v nich vypadá, je normálně zneužití dítěte, psychologické a emoční. Takové psychologické trauma s vámi zůstane déle než trzná rána nebo modřina. Babička mě takhle trénovala dva a půl roku, aniž o tom rodiče nebo vůbec kdokoli věděli. Jednou jsem si dívčí šaty vzal s sebou domů, a když jsem byl sám, začal jsem se do nich oblékat.

Proč? Líbilo se vám to?

Z toho, co dnes víme o fungování mozku, usuzuji, že tím, že jsem byl jako chlapec bit a sexuálně zneužíván, zatímco u babičky mě nikdo nebil, jsem podvědomě došel k tomu, že purpurové šaty mi dávají bezpečí. Obleču se do dívčích šatů – nikdo mě nebijí. Z výzkumů víme, že ACEs mohou měnit dětský mozek v místě, kde se utváří identita. Současně s tím vy jako malé dítě absolutně nejste vybaven k chápání něčeho tak abstraktního, jako jsou budoucí následky vašich činů. A přitom v tomto případě byly ohromné. Ještě po 78 letech jsem tím poznamenán, koneckonců proto jsme se dnes sešli.

Takže v útlém věku jste byl oblékán jako holčička, načež jste vyrostl v mladého muže, založil rodinu, měl dvě děti. Kdy pak přišel pocit, že nejste ve své kůži?

Do holčičího jsem se oblékal sám a tajně v podstatě od chvíle, kdy mě to naučila babička. Když mi bylo třináct, začal jsem si hrát s ženským jménem, privátně, nikomu jsem se s tím nesvěřoval, ženskou identitu jsem žil sám pro sebe. Poprvé jsem to řekl až psychoterapeutovi, který mi pak právě doporučil hormon y a operaci. To mi bylo 42. Ve veřejném prostoru tehdy nebyl nikdo, kdo by tak jako já dnes před změnou pohlaví varoval. Svému terapeutovi jsem pochopitelně věřil.

Přečetli jsme...

MARIINO SRDCE ZVÍTĚZÍ.

Autobiografie vizionářky z Medžugorje

Mirjana Saldo se narodila 18. 3. 1965 v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny, v době socialistické Jugoslávie. Na prázdniny jezdila k příbuzným do tehdy ještě malé vesničky Medžugorje. Ve svých 16. letech 16. 6. 1981 spatřila spolu s dalšími pěti dětmi tajemnou Paní, která jim začala předávat svá poselství.

Ve svých poselstvích, kterých bylo mnoho, vždy Panna Maria zdůrazňovala potřebu modlitby, půstu, zpovědi, četby Písma a mši svaté. To byly její hlavní poselství pro spásu lidí.

V jednom poselství, ve kterém se lidé obdivovali její nadpřirozené kráse s úsměvem řekla: „Jsem krásná, protože miluji. Chcete-li být krásní, milujte.“

Z jejich dalších poselství lidem:

♦ „Moje milé děti, ať slova mého Syna a jeho láska jsou prvními a posledními myšlenkami vašeho dne.“

♦ „Odevzdaností a modlitbou si zušlechťujete tělo a zdokonalujete duši.“

♦ „Uprímná zpověď vás očišťuje od minulých hříchů, odnímá od vás břemeno viny a dovoluje Bohu, aby vás naplnil svým pokojem. Perla, která spadne do bláta, zůstává stále perlou, ale její krásu spatříte až tehdy, když ji vyčistíte. Tak je to i s našimi dušemi při svátosti smíření.“

♦ „Žádám vás, abyste neposuzovali své pastýře a nezapomínali na to, že je povolal Bůh. Jediná duše, kterou se máte zabývat a soudit ji, je ta vaše. Až přijde čas, abyste se postavili před Boha, bude se On ptát, jak jste žili evangelium vy, ne, jak žili vaši bratři a sestry.“

♦ „Děti moje, bez Boha nemůžete dělat nic, ani na chvíli na to nezapomínejte.“

♦ „Před Boží tváří nemůže obstát nic jiného než čistá láska, proto Boží spravedlnost očišťuje.“

♦ „Děti moje, nezapomínejte, že nejste na tomto světě jenom kvůli sobě a že já vás sem nevolám jenom kvůli vám.“

♦ „Nemůžeš se považovat za skutečnou křesťanku, pokud nevidíš v každém, s kým se setkáš, Ježíše Krista.“

♦ „Nechci, abyste druhým kázali ústy, ale abyste promlouvali svým životem.“

♦ „Jediný pravý Pokoj je ten, který dává můj Syn.“

♦ „Cesta k pokoji vede výlučně přes lásku.“

♦ „Ježíšovo požehnání přichází pouze prostřednictvím kněží. Můj Syn požehnal jejich ruce.“

♦ „Na svých dcerách si nejvíce cením jejich radosti. Usmívají se, vyzařují pokoj a mají smysl pro humor. Myslím si, že je to známka zdravé víry.“

Mirjana: „Jestliže chcete být příkladem pro nevěřící, chcete-li ukázat, že máte víru – musíte se usmívat! Poznat Boží lásku znamená poznat radost.“

Papež Benedikt XVI.: „Tam, kde vládne smutek, kde umírá humor, tam určitě chybí duch Ježíš Krista.“

SOLDO M., Mariino srdce vítězí,

Paulínky 2021 (Milena Jandová)

Práce jako na kostele

Od jara probíhají práce na kostele sv. Máří Magdalény. Dokončení opravy varhan si vynutilo kontrolu stávající elektroinstalace a následně výměnu nejen rozváděčů, ale všech rozvodů a nevyhovujících osvětlovacích těles. V návaznosti na to se ukázala potřeba výmalby kostela. V přípravě na výmalbu byla provedena kontrola statické pevnosti stropu. Naštěstí praskliny na stropě nemají příčinu v narušené staticce (přitom jsme douklidili půdu kostela). Dále se vyspravidly vlhké a opadávající omítky u země. K eliminaci zatékání do zdí (severní stěny) byly ↗

hlásí mezi jednou třetinou a polovinou žáků. Což neznamená, že každé třetí nebo každé druhé dítě si změni pohlaví, na druhou stranu vám to poskytne nějaký obraz o míře indoktrinace na školách. Výsledky toho vidím ve své práci. Jeden z mladíků, kteří nás kontaktují, mi vyprávěl, že v patnácti se stal závislým na pornografii, a sice na transgenderové pornografii. V osmnácti podstoupil operaci, propadl totiž představě, že závislostí na pornografii se mu změnil gender. Kontaktovat mě, to mu bylo devatenáct, se slovy: Připadám si jako frankensteinovské monstrum, můžete mi, prosím, pomoci s detranziací? Máme doslova hory příběhů o dívkách, co propadly TikToku do té míry, že chtějí žít výlučně na internetu – a začnou se oblékat křížem, začnou se identifikovat jako transgenderové osoby, jen aby získaly větší publikum a vydělaly trochu peněz. Asi pochopíte, proč mi vadí, když je prezident Biden za takové situace schopen klidně vyhlásit: Osmileté děti už by měly mít povolenou hormonální terapii a operaci. A instaluje do státních funkcí lidi, kteří mají dohlédnout na změnu politiky. Ten kdyby se mi dostal do rukou.

Proč to Biden dělá? Je už starý a done dávna byl v kulturních otázkách poměrně konzervativní.

Peníze. Dělá to pro stranu. Kdykoli prohlásí něco na podporu LGBT agendy, peníze od velkých dárců do pokladny Demokratické strany jen tečou. Prezident může své straně vydělat miliony za den, stačí nějaký vhodný výrok. Tady jsou v běhu nepředstavitelné peníze, stovky milionů dolarů. Pro vaši představu: Když já jdu svědčit k soudu v nějaké kauze změny pohlaví, svědčím samozřejmě zadarmo. Protistrana má skupinu lidí, kteří dostávají až 80 tisíc dolarů ročně jen za to, aby byli k dispozici, kdykoli bude třeba svědčit ve prospěch změny pohlaví.

Z čeho vlastně sestává návrat k původní identitě, ta detranzice?

Smutné je, že svoje pohlavní orgány už zpátky nedostanete. Jediné, co můžete udělat, je návrat do reality aspoň slovně. V Srbsku je jedna klinika, která se specializuje na rekonstrukci genitálií, jezdí tam lidé z celého světa. Problém je, že nové genitálie nefungují, jak říkám, jsou jako ozdoba na vánoční stromček. Tato škoda už se nedá odestát. Svoje poslání – a je mi 82, dlouho už tady nebudu – беру tak, že mám zabránit co možná nejvíc případům, kdy se lidé zbytečně mrzačí a pak toho hořce litují.

U nás Nejvyšší správní soud v podstatě z konzervativních pohnutek rozhodl, že ke změně pohlaví v občanském průkazu je chirurgický zákrok nutný. Když vás teď poslouchám, napadá mě, jestli by nebylo lepší tu podmínku chirurgického zákroku zrušit, aby se navrátilci mohli vrátet ne poškození.

Ano. Až na to, že by se vůbec nemělo povolovat měnit si gender. Tečka. Vždyť to ničí rodiny, vždyť to ničí konkrétní lidi.

Tady vám někdo namítne, že jsou i lidé, kterým změna pohlaví pomohla a kteří se po změně cítí lépe. Těm byste tu změnu k lepšímu zakázal?

Mě kontaktují lidé, kteří zůstávají v nové identitě, a přesto změny litují – patnáct, dvacet, někdy i čtyřicet let po operaci. Skoro bych tvrdil, že v životě každého člověka po tranzici nejdřív přichází doba, kdy se cítí lépe až skvěle. Mně se taky několik prvních let, kdy jsem byl Laura, vedlo skvěle. Přestal jsem pít, skončil jsem s drogami, ostatně od té doby jsem čistý. Ale stejně v životě člověka po tranzici jednou přijde chvíle, kdy té změny začne litovat. Lidem, kteří si změnu pohlaví pochvalují, říkám: Vy jste ještě neviděli poslední kapitolu toho příběhu. Jste v páté kapitole z deseti. Já znám i tu závěrečnou.

<http://echoprime.cz/a/HdpNp>
26.07.2023 echoprime.cz - Daniel Kaiser.

Předpokládám, že ve Spojených státech roku 1983 byla změna pohlaví ještě dost vzácná.

Kdepak. Lékař, který provedl chirurgický zákrok mně, už předtím těchto operací provedl asi 3000. Celkem jich udělal 5500. První jsem tedy fakt nebyl. Ale jak jsem později zjistil, už roku 1979 jeden endokrinolog, homosexuál a aktivista, člověk, který na genderové klinice podával mužům ženské hormony, za šest let asi pěti stovkám mužů, tak tento pán v roce 1979 měl vystoupení před terapeutky a varoval je: Nepředepisujte těm lidem hormony, přináší to – cituji – nadměrnou škodu a zbytečné sebevraždy. Já sám vracím endokrinologickou licenci a stávám se psychiatrem, abych mohl opravdu pomáhat lidem s potížemi. O mnoho roků později, tehdy jsem byl Laura, bylo mi něco přes 40, studoval jsem psychologii na Kalifornské univerzitě v Santa Cruz, najednou narazím na knihy o psychologických poruchách. Z těch jsem se dověděl o takzvaných komorbidních poruchách, což jsou všechna vaše další onemocnění a poruchy, jimiž trpíte. Schizofrenie, tělesná dysmorfie, tedy stav, kdy z nějakého důvodu nemáte rád tělo, v němž se nacházíte. Další komorbidní poruchou jsou mnohočetná porucha osobnosti, bipolární porucha, obsedantně kompulzivní porucha, ale i deprese nebo úzkosti. V Santa Cruz jsem se dočetl, že tyto poruchy se dají léčit, bez hormonů a bez chirurgie. Kdybychom lidem, kteří mají nějakou potíž se sami se sebou ztotožnit, pomáhali tyto komorbidity v sobě najít a pak je s nimi léčili, to by byla pravá pomoc. Jít s nimi do dětství, zjišťovat, kolik ACEs si v sobě nesou. To je základ. V mém případě psychoterapie, kterou jsem si odpomáhal od svých ACEs, trvala asi dva roky. Někteří terapeuti mi pomáhali zadarmo, u jiných za mě platili lidé z mého okolí. Já sám jsem neměl žádné peníze, jeden čas jsem byl dokonce bezdomovec, totálně zbankrotovaný. Přespával jsem v malém přívěsu od tiráku.

(Heyerova žena: Zkoušel jsi i jiné věci, jak zmírnit svou bolest.) Ano, ona naráží na to, že předtím jsem se několik let pokoušel o terapii po svém: alkohol, kokain a podobně. Když vám v tak zbledovaném stavu lékař oznámí: Potřebujete hormonální terapii, řeknete si: Bože, jsem alkoholik, feťák. Tady je konečně něco, co by mohlo zabrat. Ale kdyby mně ten terapeut místo návrhu na tranzici řekl: S přihlédnutím k vaší minulosti byste se měl léčit u psychiatra na mnohočetnou poruchu osobnosti, nemusel jsem nikdy brát žádné léky, žádné hormony, nenechal bych si uříznout žádnou část těla, ušetřil bych si čtyřicet let mizerie. Prál bych si, aby toho byli ušetřeni aspoň jiní.

Možná teď ze mě jenom mluví Neame-ričan, ale nepřisuzujete traumátům z dětství příliš velký význam?

Ale mně se opravdu často stává u lidí, kteří už tranzici prošli, a litují toho a ozvou se mi, že společně identifikujeme jeden dva tři ACEs. Oni se následně zbaví traumata a sami mi říkají, jak lehké by bývalo bylo vyhnout se hormonální terapii a zákroku, mít rozumnějšího lékaře. Tím proboha neříkám, že každý, u koho zpětně diagnostikujeme ACEs, byl nebo je kandidát na změnu pohlaví. Velká část lidí se s traumaty z útlého dětství nějak srovná sama, další část končí ve vězení, ještě jiní na protialkoholických léčebnách... Ze zkušenosti bych odhadoval, ale nemám to podložené studii, že 60 nebo 70 procent lidí s genderovou poruchou bylo v dětství nějak sexuálně zneužíváno, obtěžováno, že je přinejmenším někdo osahával, eroticky hladil. Existuje myslím dost přesvědčivá teorie, podle níž se sexuálně zneužívané děti právě proto mohou chtít zbavit genitálií, protože přes ně byly zneužívané. Někdo vás v dětství obtěžoval, vám se to nelíbilo, šup, necháte si uříznout genitálie, a už vás nikdo obtěžovat nebude. Tranzice jako ochrana.

Často se předpokládá, že mladí lidé, kteří si zahrávají se změnou pohlaví, jsou

ve skutečnosti latentní homosexuálové, jen to nevědí a zmatek v sobě řeší touto cestou.

To je lež. Já například jsem homosexuální sklony neměl nikdy. Prostě jsem trpěl traumaty z dětství, a teprve jako padesátník jsem se z nich mohl léčit. Ale zase je pravda, že máme některé sexuální poruchy, které je zvykem svádět na genderovou dysforii. Například autogynefilie: řada mužů identifikujících se jako ženy jsou heterosexuálové, kteří se oblečou do ženských šatů, podívají se na sebe v zrcadle a tím se sexuálně vzruší. Je jich hodně, ale většinou si nechťejí přiznat, že trpí autogynefilií, a raději o sobě budou tvrdit: Já jsem transgender. Jiný příklad je fetišistický transvestitismus: s touto poruchou se muži, méně často ženy, sexuálně vzruší při pohledu na nějaký prvek oblečení, typicky spodní prádlo. Taky se často považují za transgender. Ale to není pravda. Skutečná žena se ráno při oblékání nevzruší. Tady se až obsesivně z lidí s nejrůznějšími poruchami dělá transgender. Víte, že člověk po tranzici má 19krát vyšší pravděpodobnost, že spáchá sebevraždu? A my místo aby-chom účinně pomáhali léčit komorbidní poruchy, předpisujeme lidem, kteří to nepotřebují, hormony a operujeme je. Je to celé podvod, jedna velká lež. Nikomu za celou historii lidstva se nepodařilo změnit si pohlaví, ono to ani nejde. V momentě, kdy sperma v těle rodičky narazí na vajíčko, vzniká muž, nebo žena. Do 72 hodin je rozhodnuto, vaše pohlaví bylo určeno a už se s tím do konce života nedá nic dělat. To je biologie, s ní žádné moře hormonů a operačních zákroků nic nezmuže. Z toho všeho logicky plyne, že mezi námi nejsou žádní transsexuálové a translidé, že není žádná genderová dysforie.

Ale genderová dysforie je dnes základní pojem a základní předpoklad pro hormonální terapii.

Do roku 2013 se to v impaktovaných lékařských časopisech nazývalo porucha genderové identity. Čili lékař, za kterým jste byli pro pomoc, musel zkoumat, jaká porucha vás vede k tomu, že cítíte touhu po takové změně. Nové názvosloví bylo zavedeno kvůli snazšímu přístupu k hormonům a chirurgii. Jakmile vám totiž stanoví diagnózu genderová dysforie, nic vám nebrání začít brát hormony ještě ten den. A už se ocítáte na cestě k zákroku. Z těch tisícovek lidí, co se mnou sdíleli svou zkušenost, nikdo netrpěl skutečnou genderovou dysforií, ostatně ani já ne. Ve skutečnosti dnes nevyrobíme transsexuály, jen feminizované muže a maskulinizované ženy. Umíme dosáhnout toho, aby muž vypadal jako žena. Ale ženu se stát nemůže. A naopak se žena nemůže stát mužem. Tělesná konstituce ženy je odlišná, například má boky širší od sebe, aby bylo kudy родit dítě. Muž родit nemůže, nemá žádné prsní mléko, kterým by mohl kojit. Podáváním hormonů ho jen odlišťujeme.

Pokud, jak říkáte, se názvosloví měnilo proto, aby se lidem daly snáz předpisovat hormony a mohli být rychleji posíláni na operaci, či nápad to byl?

Primárně farmaceutického průmyslu. Každý člověk získaný pro hormonální terapii, obzvláště dítě nebo mladý člověk, pro ně představuje 100 až 200 tisíc dolarů. Medikaci máte do konce života. Tady nejde o pomoc lidem, ale o zisk.

Psychoterapie asi bude levnější než hormonální terapie.

Jsou to samozřejmě dva zcela odlišné procesy. Z hlediska léků je psychoterapie většinou levnější. Řada těch poruch nevyžaduje žádnou medikaci, ale dlouhodobou psychoterapii, často až s překvapivě dobrými výsledky. Stává se dokonce, že člověka, který trpěl ACEs od, já nevím, patnácti do sedmdesáti, se podaří vyléčit během jednoho terapeutického sezení.

A je farmaceutický průmysl v USA silný tak, aby byl schopen prosadit u diagnózy změnu názvu?

Farmaceutický průmysl je u nás silný tak, že například dokázal prosadit svou představu, jak se má léčit covid-19. Inkasoval od vlády USA a od dalších vlád po světě desítky miliard dolarů. Farmaceutický průmysl pobírá od státu desítky miliard, z nichž pak část převede na účet politických stran, v americkém případě na účet Demokratické strany. Farmaceutický průmysl je součástí politické moci a je zcela neuvěřitelné, k čemu to může vést. Masivně předpisujeme hormonální léčbu lidem, kteří ji absolutně nepotřebují. Jako společnost jsme se rozhodli tisícům mladých lidí zničit život, vzít jim schopnost stát se otcem nebo matkou... Výsledkem operace u chlapce je, že nemůže mít sperma, u dívky, že už nikdy neporodí dítě. Proti sobě tu stojí zisky firem a něco, co hraničí až s ohrožením reprodukce společnosti.

Myslíte, že toho chtějí dosáhnout – aby se rodilo méně dětí?

Možná, někteří. Jak známo, viceprezidentka Kamala Harrisová nedávno mluvila o omezení populace, a když z toho byl poprask, tvrdil Bílý dům, že chtěla říci: Omezit ne populaci, ale znečišťování přírody (anglicky pollution – pozn. red.). O. k. Ale jsem si jist, že tu jsou osoby, které si vyložené přejí snížit počet lidí na Zemi, například George Soros a některé další osoby ze světa velkých peněz.

Korporátní nebo finanční zájmy jsou rekněme jeden motiv. Vidíte i nějaké další?

Jistě, je tu silná touha zničit tradiční rodinu. Ta je ideologická, tito lidé chtějí vymýtit tradiční hodnoty. Sice mohou mít jiné cíle než svět velkých peněz a farmaceutický průmysl, ale nakonec se doplňují a ve výsledku tu máme nesmírně silné hnutí. Osobně nechápu, jak může jakýkoli poslanec v jakékoli zemi na světě být schopen hlasovat pro to, aby se

mladým chlapcům na požádání uřezávaly genitálie a aby se na požádání poškozovala mladá děvčata. Je to úplně mimo mé chápání.

Tady vzniká otázka, jestli to právě tím tlakem na umožňování změny pohlaví už v dětském věku nepřehnalí, jestli nepřekročili červenou čáru, kdy se veřejnost rozčílí a přejde do protiútoků.

V Americe se jakási protiofenziva už projevuje, ale jsou to zatím většinou jen malé enklávy odporu. Nedávno jsem vystupoval pro sdružení rodičů v jednom menším městě, 100 lidí si mě přišlo poslechnout, ale venku demonstrovalo 300 dalších, že má někdo možnost si mě poslechnout. Přitom to, co tato lobby hlásá, je naprosto a viditelně scestné. Za mě největší lékařský podvod, co pamatuji. Ale totální. A přesto to prosazují vlády, podporují to celebrity.

Jak rozšířená je dnes v Americe touha po změně pohlaví?

Čísla neznáme, ale s jistotou mohu říct, že po roce 2013, od té změny názvosloví, počet případů vystřelil jako raketa. Roku 2014 v Americe téměř nebyly genderové kliniky. Mezitím jsou všude, skutečně. Velká, známá organizace Plánované rodičovství (Planned Parenthood – tradiční nevládní skupina za právo ženy na potrat – pozn. red.) dnes rozdává hormony do slova jako cukroví. Tady si našli nové pole činnosti. Celé je to tak strašné a neuvěřitelné, že bychom v Americe byli schopni zacházet s dětmi takovým způsobem. Ochránci zvířat jsou s ochranou psů a koček dál, než jsme s ochranou dětí. Chce se mi z toho brečet. Oni o změně pohlaví dětí u nás dneska učí ve státních školách, učí se to dokonce už ve školce. Rozdávají tam dětem instrukce, jak na změnu pohlaví.

S jakou úspěšností?

Spolehlivá čísla nemá nikdo. Ale z různých studií vyplývá, že v amerických veřejných školách se dnes k LGBTQ+